

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6256).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Behandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 1073) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 759).

Sagen sattes til Forhandling.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen):

I det af mig i det høje Landsting fremsatte Forslag til en Fornyelse paa 5 Aar af Loven af 30. Juni 1922 om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken, en Lov, som efter sin § 6 skulde underkastes Revision inden 5 Aar efter dens Ikrafttræden, er der under Behandlingen sket forskellige Ændringer.

Jeg havde i § 1 foreslaaet, at Missionærer, der vendte hjem efter deres Missionstjeneste og søgte Præstegerning i Folkekirken, først skulde kunne modtage Ansættelse efter 8 Aars Tjeneste. Paa samme Maade med Præster for danske evangelisk-lutherske Menigheder udenfor Riget og for Præster for evangelisk-lutherske Frimenigheder her i Landet. Det er i Landstinget ændret til 7 Aar, ligesom de 8 Aar er ændret til 7 Aar i § 5 i det af Landstinget vedtagne Lovforslag. Mit Forslags § 4, hvor der tales om det Aaremaal, der skal hengaa, inden det kan tillades de egentlige Lægmandspræster at søge Forflyttelse, og den af mig foreslaaede

Lempelse med Hensyn til disse Præsters Forflyttelse er yderligere understreget.

Endvidere er der indført den Ændring, at de akademisk uddannede, der baade i den gældende Lov og i mit Forslag havde Plads i samme Paragraf som de ikke-akademisk uddannede, nu er anbragt i en ny § 2, medens ikke-akademisk uddannede nu alene staar i § 3. Man har derved villet indrømme de første en Særstilling i Forhold til de ikke-akademisk uddannede Mænd, en Præferencestilling, og give dem Ret til at søge, men man har med Hensyn til deres Ansættelse indsat som Betingelse for Ansættelsen, at de skal have enstemmig Indstilling med tre Fjerdedels Majoritet, ganske som for de i § 1 nævnte Mænds Vedkommende.

Med Hensyn til den Bestemmelse, der af mig var foreslaaet som sidste Stykke af § 1, efter hvilket Biskoppen skulde udtale sit Skøn om, hvorvidt den paagældende Mand fandtes egnet til at overtage et Præsteembede her i Landet, har Landstinget indsat den Ændring, at Ansættelsen skal være afhængig ikke af noget biskoppeligt Skøn, men af den omtalte enstemmige Indstilling fra Menighedsraadet med tre Fjerdedels Stemmers Majoritet. Man har i det hele i flere Henseender vedrørende denne Lov ønsket at komme bort fra den af mig foreslaaede biskoppelige Indflydelse, og man har lagt Hovedvægten paa, at de Mænd, der skal komme i Betragtning efter Loven, skal have udmærket sig saaledes, at denne Gerning alene fører dem over i Folkekirken, om nogen Menighed ønsker at modtage dem som Præster.

Som Helhed er de Ændringer, der er foretaget af Landstingets Flertal, efter mit Skøn ikke af afgørende Indflydelse paa det foreliggende Lovforslag. Det har bevaret sin principielle Karakter. Man har ønsket fremdeles at fastslaa, at det maa anses for værdifuldt, at der kan blive Adgang for andre end teologisk uddannede Mænd til at blive Præster i den danske Folkekirke, et Princip, jeg erkender for værdifuldt og ønsker bevaret, hvorfor jeg har tilladt mig at foreslaa Loven, der udløber den 30. Juni, forlænget. Men samtidig har man ved Landstingets Behandling, i alt Fald fra Flertallets Side, ønsket at fastholde, at det er en Undtagelseslov, og at denne Lov